

W RODZINIE JÓZEFA

GAZETKA PARAFII ŚW. JÓZEFA ROBOTNIKA W KIELCACH

Numer 3/2012 (94)

Tak Bóg
umitował
świat...

W NUMERZE:

- Zależy mi na tobie...
- Parafialny odpust...
- Święty Józefie...
- Ferie ze śniegiem...
- Tajemnica Wielkiego Czwartku...
- Przebici światłem...
- Tajemnica Wielkiego Piątku...
- Maturzyści z V LO na Jasnej Górze...
- Tajemnica Wigilii Paschalnej...
- Rekolekcje wielkopostne - program...
- Słowo Proboszcza...

Data wydania: 18 marca 2012

Zależy mi na tobie...

„**Zależy mi na tobie**”- zdanie istotne w naszym potocznym języku, używane nie tylko przez zakochanych, ale także przez najbliższych członów rodziny czy przyjaciół. Człowiek, który je wypowiada, komunikuje drugiej osobie ważną prawdę o swoich uczuciach i łączącej więzi. Zależy mi na tobie, tzn. jesteś dla mnie kimś szczególnym, wyjątkowym, chcę dla ciebie jak najlepiej, chcę twojego szczęścia.

Podobne znaczenie mają słowa zapisane przez św. Jana: „**Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne**” (J 3, 16). Bóg kochający człowieka daje światu swojego Syna, aby ratować nas z niewoli grzechu. Bogu zależy na zbawieniu człowieka i jego szczęściu. Ukrzyżowany i zmartwychwstały Jezus staje się ostatecznym dowodem wielkiej miłości Boga i Jego miłosierdzia, które idzie za nami od początku historii zbawienia: „Pan, bez wytchnienia wysyłał do nich swoich posłańców, albowiem litował się nad swym ludem” (2 Krn 36, 15).

Jaka jest odpowiedź człowieka, na ten wielki i ostateczny znak? Często zamyka się on na słowo Boże, lekceważy i odrzuca Bożych posłańców, czyni swoje serce twardym jak skorupa, zabija głos sumienia: „**Oni jednak szydzili z Bożych wystaników, lekceważyli ich słowa i wysmiewali się z Jego proroków, aż wzmógł się gniew Pana na Jego naród do tego stopnia, iż nie było dla nich ocalenia**” (2 Krn 36, 16).k

Kierownik duchowy i spowiednik św. siostry Faustyny, bł. Ks. Michał Sopoćko, daje wskazówkę jak odpowiadać na Bożą miłość. Zaleca praktykowanie ważnej cechy, jaką jest delikatność. W swoich zapiskach stwierdza: „*Miłość bowiem to delikatność w wierności, czci i wspianiałości. Czy mamy delikatność dzieci względem ojca, jakim jest Bóg? Dzieci nie zadawałają się spełnianiem obowiązku, lecz odgadują, co się podoba, a co nie podoba, aby to czynić, a tamtego unikać. Delikatność kwitnie i rozwija się w miłości - unika nawet grzechów powszednich z taką troskliwością jak grzechu śmiertelnego, nawet tego, co nie jest grzechem, a tylko niedoskonałością*”.

Ks. Sylwester Iwan

Parafialny odpust...

Odpust parafialny jest bardzo ważnym wydarzeniem dla życia wspólnoty parafialnej i to nie dlatego, że można kupić na kramach kapiszony, czy zjeść obwarzanki. Jest to uroczystość patrona Kościoła.

Już pierwsi chrześcijanie wspominali rocznice śmierci osób zmarłych w opinii świętości, szczególnie męczenników. Taki dzień nazywano *dies natalis* – dzień narodzin dla Kościoła. W Rzymie na ich grobach budowano świątynie, które potem poświęcano ich patronatowi (św. Piotr, św. Paweł, św. Wawrzyniec, św. Agnieszka). Szczątki składano najczęściej pod ołtarzem. Potem, gdy rozwinął się kult relikwii, umieszczano je w ołtarzu. W ten sposób utrwałał się zwyczaj dedykowania świątyni każdego budowanego kościoła i składania tam ich relikwii (tzw. *depositio*).

W Polsce w czasach chrystianizacji kościoły dedykowano świętym związanym z naszym narodem (św. Wojciech, św. Stanisław) oraz Najświętszej Maryi Pannie. Dwie najstarsze świątynie w Kielcach noszą tytuł: św. Wojciecha i Wniebowzięcia NMP (bazylika katedralna).

Rocznicę śmierci świętego obchodzono bardzo uroczysto, było to *patrocinium*, czyli święto tytułu kościoła. Służyło to pewnej identyfikacji z parafią, ze wspólnotą, do duchowego wzbogacenia Kościoła i doświadczenia *communio sanctorum* – świętej wspólnoty, w znaczeniu: służby rzeczom świętym dzięki wspólnotcie.

Dzisiaj również obchodzimy odpusty parafialne. Są one związane z kalenda-

rzem liturgicznym, który wyznacza nam datę wspomnienia, święta czy uroczystości. 19 marca to uroczystość odpustowa patrona naszej parafii - św. Józefa Oblubieńca NMP. Był on naznaczony przez Boga głową Świętej Rodziny. Odnaczał się czystością serca, prostotą, pokorą, cierpliwością i łagodnością – był wzorem prawdziwego chrześcijanina. Można powiedzieć: „był niedzisiejszy”, dlatego jest wyrzutem dla rozkrzyczanego, moralnie rozwiązłego, zniecierpliwionego i skomplikowanego człowieka współczesnego. 8 grudnia 1870 roku papież Pius IX, uroczystość ogłosił go patronem Kościoła Powszechnego. Odtąd dzień 19 marca stał się bardzo uroczysty dla Kościoła katolickiego na całym świecie. Oprócz tej uroczystości mamy jeszcze inne święto: św. Józefa Robotnika (1 maja). Ogłoszone w roku 1955 przez papieża Piusa XII miało za zadanie nadać religijne znaczenie Świętu Pracy, obchodzonemu na całym świecie. Dzień ten podkreśla jej szczególną godność i znaczenie. Stał się świętem akcentującym istotny dla chrześcijan ideał pracy.

Al. Adam Nowak

Święty Józefie...

...z nauczania
Pasterza naszej
Diecezji

- Posłuchajcie mnie i wspomnijcie na swoich świętych patronów.

Oni roznieśli na cały świat Bożą prawdę, Boże prawo, Bożą cywilizację. Jedni oddali życie za Chrystusa, inni poświęcili swoje dziewictwo, jeszcze inni przyjęli ubogi sposób życia, aby swoim ubóstwem ubogacić braci.

Dzięki nim świat ma oblicze ludzkie, a nie szatańskie. Dzięki nim zamiast zemsty spotkać możemy przebaczenie, zamiast nienawiści - miłość, zamiast wyzysku - sprawiedliwość.

Czy wiecie, dlaczego taki jest świat? Bo oni zaufali Panu, dali się prowadzić Jezusowi.

- Święty Józefie! Poddany zostałeś wielkiej próbie.

Byłeś człowiekiem sprawiedliwym, więc widziałeś piękno Miriam z Nazaretu. Karmiłeś swoje oczy, umysł i serce Jej modlitwą, Jej zaufaniem, Jej gotowością służby. Kiedy wróciła od Elżbiety, dostrzegłeś Jej odmienny stan. Czy wiedziałeś, że Bóg wkroczył w życie poślubionej ci Miriam? Bibliści mówią, że wiedziałeś, ale nie czułeś się na siłach. Nie wiedziałeś, czy podołasz tak ogromnej tajemnicy. Lepiej odejść. Pan sam wprowadzi Miriam z kłopotu. Usnąłeś ze zmartwienia.

- Drogi bracie. Usłyszałem od Pana słowa: Józefie, synu Dawida, nie bój się (Mt 1,20). Masz być w oczach ludzi ojcem Jezusa. Pan potwierdził mi tajemnicę, którą posiadała Maryja.

Tę tajemnicę nosiłem głęboko w sercu. Z tą tajemnicą kładłem się spać i wstawiałem. Z tą tajemnicą w sercu odmawiałem codzienne psalmy i powtarzałem Panu: „Pamiętaj, Izraelu, Pan Bóg twój, Bogiem jedynym jest”. Z tą tajemnicą szedłem do Betlejem, do Egiptu i do świątyni jerozolimskiej. Z tą tajemnicą odszedłem z tego świata do domu Pana, który mi powiedział po imieniu: Józefie, synu Dawida, nie bój się (Mt 1,20).

- Chcę wam powiedzieć:

Nie bójcie się Boga i Jego tajemnicy. Nie bójcie się tajemnicy Jego narodzenia. Nieście tę tajemnicę wszędzie. Idźcie z tą tajemnicą na spoczynek nocny i wstawajcie z nią codziennie. Idźcie z nią do pracy, na spotkanie z drugim człowiekiem, do szkoły, na rynek, do szpitala. Zanieście ją do krewnych i nieście ją do Europy. Nie bójcie się powiedzieć drugim, że świat bez tajemnicy Boga byłby inny. Świat bez krzyża byłby inny. Mówcie wątpiącym: Nie bójcie się tajemnicy Boga.

Święty Józefie...

- Józefie, nasz patronie i ojcie Jezusowej rodziny, co powiesz do naszych ojców?

- Miałem ojca Jakuba. Nauczycielem moim był ojciec. Uczył mnie zawodu, życia i pobożności. Historia Izraela była długa i bogata. Ojciec opowiadał o wspaniałych posta ciach. Ojciec opowiadał o Jahwe. Ojciec miał czas dla swoich dzieci.

- Powiem wam dzisiaj - miejcie czas dla swoich dzieci. Nie oddajcie ich w ręce telewizji. Wasze dzieci wychowują obcy, czasami bezbożnicy. Na to nie pozwólcie!

- Powiem wam dzisiaj, nie opuszczajcie swoich rodzin i swoich dzieci. Ojciec nie opuszcza ani dzieci, ani matki jego dzieci. Przestańcie być chłopcami. Ojciec to coś więcej niż mężczyzna. Macie stworzyć dom i bezpieczeństwo dla dzieci. Kto nauczy budowania domu swoje dzieci? Dom buduje się we dwoje - z matką dzieci. Dom można mieć jeden. Dom buduje się długo, całe życie.

- Powiem wam dzisiaj, zacznijcie bardzo stanowczo bronić życia. Kobiety zjednoczyły się pod sztandarem zabijania nienarodzonych. Chcą się uwolnić od kobiecości. Nienawidzą macierzyństwa. Kto wystąpi w obronie dziecka, skoro matka tego nie potrafi? Ojcowie muszą wystąpić do walki o życie dzieci. Ojciec zawsze karmił i bronił swoje dzieci. Po co nasi przodkowie przelewali krew? W obronie domów i życia swoich dzieci. Nie pozwólcie Herodom na samowolę. Nie pozwólcie, by Jezus został zmuszony do ucieczki z własnej Ojczyzny.

- Święty Józefie! Patronie przemożny!

Módl się za nami do Jezusa, którego karmiłeś, broniłeś i uczyłeś życia.

Wyproś u Syna Bożego odwagę wiary dla nas i dla naszych rodaków. Amen.

Bp. Kazimierz Ryczan - Kielce 22 XII 2008

11 . 03. 2012. - Nowe Koło Różańcowe pw. Matki Bożej Królowej Apostołów.

Ferie ze śniegiem...

Grupa 28 osób, ministrantów i dzieci z parafii św. Józefa, z opiekunem ks. Grzegorzem Dudkiem spędzała ferie w Porębie Wielkiej. Pomimo małych opóźnień, droga minęła szybko i sprawnie. Na miejscu czekała na nas kolacja i upragniony odpoczynek w ośrodku. Na miejscu mogliśmy zapomnieć o obowiązkach szkolnych, a skupić się na zimowym szaleństwie.

Starsi ministranci korzystali z pięknej pogody i całymi dniami "szusowali" na pobliskim stoku narciarskim. Młodszy uczestnicy wypoczynku grali w szachy, gry planszowe, zwiedzali pięknie położoną miejscowość. Grupa codziennie chętnie uczestniczyła w seansach filmowych. Nie zabrakło ogniska i pysznych, własnoręcznie pieczonych kiełbasek. Uczestnicy zimowej wyprawy mieli do dyspozycji halę sportową w miejscowej szkole. W czasie wypoczynku nie mogło zabraknąć miejsca dla Boga. Grupa wspólnie z księdzem uczestniczyła w niedzielnej Eucharystii, jak również razem rozpoczęła przeżywanie Wielkiego Postu, biorąc udział w obchodach środy popielcowej i w nabożeństwie Drogi Krzyżowej.

Znakomite i pyszne jedzenie, wspaniała i gościnna atmosfera oraz wygodne zakwaterowanie sprawiły, że wyjazd pozostanie w pamięci wszystkich. Planujemy już wyjazd za rok.

Artur Podgóski

Tajemnica Wielkiego Czwartku

Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało Moje...

Wielki Czwartek 2011 - św. Józef

Wielki czwartek otwiera Triduum Paschalne – najważniejsze dla Chrześcijanina dni w roku. Wydarzenia tych dni uformowały w najwyższym stopniu wiarę Apostołów, dały treść i formę aby tę wiarę wyrażać przez taką, a nie inną liturgię. Jednak żaden świadek Chrystusa nie urodził się z wiarą „gotową”, ona dojrzewała poprzez łaskę zrozumienia życia, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, a potem przez Wniebowstąpienie i Zesłanie Ducha Świętego.

Nie inaczej jest z nami. Nie urodziłyśmy się z dojrzałą wiarą, ale co roku poprzez liturgiczne przeżywanie Wielkanocnych wydarzeń dochodzimy do pełni poznania Chrystusa. Jakie zatem przesłanie niesie ze sobą ten pierwszy z trzech wielkich dni?

Z pamięci możemy wyrecytować najważniejsze słowa tego dnia, powtarzane od tamtej pory we wszystkich świątyniach ziemi: „*On to w noc przed swoją męką, podczas wieczerzy wziął chleb... podniósł kielich z winem, podał swoim uczniom mówiąc: Bierzcie i jedzcie... bierzcie i pijcie... to jest Ciało Moje, to jest Krew Moja za*

was wydane... za was przelana. To czyńcie na Moją pamiątkę”.

Zdezorientowanym uczniom, Chrystus zostawia wielką obietnicę i nie mniejsze zadanie. Nasz ukochany Papież Jan Paweł II mówił o tym w ten sposób: *W Najświętszej Eucharystii zawiera się całe duchowe dobro Kościoła, a mianowicie sam Chrystus, nasza Pascha i chleb żywy, który przez swoje Ciało ożywione i ożywiające Duchem Świętym daje życie ludziom*.

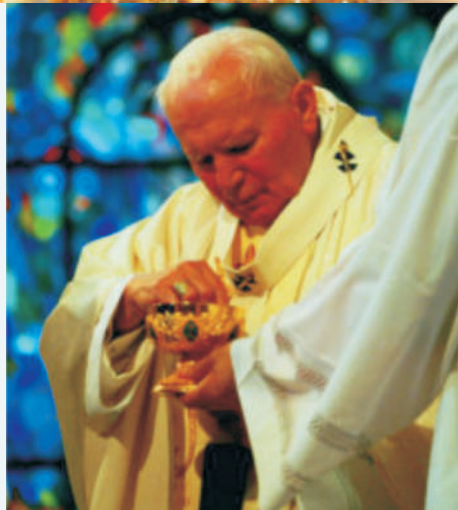
Chrystus odchodząc z tego świata zostawia nam siebie. Wielka obietnica dla tych, którzy w to uwierzą i przyjmą uniżonego Chrystusa w niepozornym Chlebie. Ale jak Ty będziesz nam siebie dawał Jezu, skąd przez wieki będziemy mieli dostęp do tego chleba? Wyjaśnia nam to znowu Papież: *Syn Boży, (...) niektórych swoich wyznawców powołuje i upoważnia do szafarstwa swojej sakramentalnej Ofiary słowami: Czyńcie to (...) na moją pamiątkę!* (1 Kor 11,24n). Wypowiadając te słowa, Jezus uczynił apostołów uczestnikami swojego kapłaństwa i przez ich ręce przekazał Eucharystię Kościołowi po wszystkie czasy. Powołanie do kapłaństwa jest więc powołaniem do składania Ofiary Chrystusa mocą uczestnictwa w Jego kapłaństwie – w imieniu Chrystusa. Rola kapłanów jest absolutnie niezastąpiona, ponieważ bez kapłana nie ma Ofiary eucharystycznej.

Pierwszą chronologicznie posługą kapłana jest głoszenie Ewangelii. Pozostaje ona jednak w najściślejszym związku z

Tajemnica Wielkiego Czwartku

Bierzenie i jedzenie, to jest Ciało Moje...

Eucharystią, główną i centralną racją bytu sakramentu kapłaństwa, który definitywnie począł się w momencie jej ustanowienia. Eucharystia jest przede wszystkim darem dla Kościoła i dlatego kapłaństwo jest również dla Kościoła darem. Sakrament Eucharystii oznacza działanie samego Chrystusa, przekazującego wiernym moc swej miłości. Byłoby szkodliwą iluzją przekonanie, że można postępować zgodnie z Ewangelią, nie otrzymując siły od Chrystusa w Eucharystii – sakramencie ustanowionym przez Niego w tym właśnie celu. Eucharystia daje chrześcijaninowi siłę, aby żył zgodnie z Ewangelią.

Wielki Czwartek 2011 - św. Józef

Dla nas Polaków po 2005 roku, okres Wielkanocny zawsze już będzie się kojarzył z człowiekiem, który Chrystusa i Jego naukę przyjął na serio, bo w tych właśnie dniach także Jan Paweł II przechodził swoją paschę. Można Go nazwać człowiekiem Wielkiego Czwartku, ponieważ tajemnicę tego dnia nosił w sercu przez całe kapłańskie życie. W październiku 1995 r., Kongregacja ds. Duchowieństwa zorganizowała w Rzymie sympozjum poświę-

cone niektórym aspektom życia kapłanów. W czasie obrad tego sympozjum Ojciec Święty powiedział: To co na przeszczerzeni prawie 50 lat kapłaństwa jest dla mnie najważniejsze i najświętsze, to jest sprawowanie Eucharystii. Świadomość tego, że spełniam ją stojąc przy ołtarzu *in persona Christi*, jest dominująca. W ciągu tych lat nigdy nie opuściłem sprawowania Najświętszej Ofiary. Jeśli to miało miejsce, to tylko z powodów ode mnie niezależnych. Msza św. jest absolutnie centrum mojego życia i centrum każdego dnia w moim życiu. Ona też znajduje się w samym centrum teologii kapłaństwa, a teologii tej uczyłem się nie tyle z podręczników, ile na żywych wzorach świętych kapłanów.

A my uczmy się od naszego błogostawionego!

Ks. Józef Majchrzyk

Przebici światłem...

W piątek 2 marca i niedzielę 4 marca mogliśmy zobaczyć w naszym kościele misterium przygotowane przez młodzież katolickiego Gimnazjum i Liceum im. św. Stanisława Kostki w Kielcach. Autorką scenariusza jest p. Marta Piotrowska, która jest również opiekunką grupy. Choreografię taneczną wraz z podopiecznymi przygotowała p. Mariola Kowalczyk.

Red.

Tajemnica Wielkiego Piątku

Bijące serce ukrzyżowanego Boga...

W Wielki Piątek przeżywamy moment kulminacyjny historii Jezusa – Jego Śmierć na Krzyżu. W naszych kościołach panuje pełna zadumy cisza. Syn Boży umiera jak ostatni grzesznik. Co doprowadziło Jezusa na Krzyż? Odpowiedź na to pytanie dziś jeszcze po 2000 lat wywołuje dreszcze. Jezus miał świadomość, że na jego oczach wypełnia się historia świata. Nadchodził nieodwołalny sąd Boży i kara, do której przygotowywał swój naród wzywając do nawrócenia i głosząc Ewangelię. Widząc, że Izrael się nie nawraca, Jezus sam wyszedł naprzeciw Bożemu sądowi i wziął na siebie karę za grzechy ludu.

W liturgii Wielkiego Piątku czytamy teksty, które w niezwykle sposób pozwalają nam się wsłuchać w bijące serce ukrzyżowanego Boga – Człowieka. Pieśń Sługi Pańskiego z Księgi Proroka Izajasza to tekst, który dla Izraela stanowił prawdziwą tajemnicę. W jaki sposób ofiara cierpienia jednego człowieka może doprowadzić do usprawiedliwienia narodu? W jaki sposób człowiek może wziąć na siebie grzechy innych i uleczyć ich poprzez swoje rany? Interpretując ten niezwykle tekst Żydzi widzieli w Słudze Pańskim proroka Jeremiasza, zamordowanego przez rodaków podczas ucieczki do Egiptu, lub samego Izraela cierpiącego prześladowania pośród innych narodów. Trudno jednak w cierpieniach wielkiego proroka i Izraela dostrzec wypełnienie słów Izajasza. W Słudze Pańskiego w zadziwieniu wpatrują się wszystkie narody. To mąż boleści, oswojony z cierpieniem,

Wielki Piątek 2011 - św. Józef

uznany za skaźca i opuszczonego przez Boga, niemy wobec oprawców, zabity za grzechy ludu, pochowany razem ze złoczyńcami. Izajasz zapowiada, że to nie koniec jego misji. Posłuszeństwo Sługi wyda niezwykle owoce. Wypełniwszy wolę Bożą, odzyska życie, które oddał jako ofiarę za grzechy. Nasyci się światłością Pana i stanie u Jego boku jako ten, który panuje nad narodami i wstawia się za grzesznymi.

W słowach proroka Izajasza znajdujemy wierny opis śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Szczegółami wypełnia go Ewangelia Jana uznawana za najbardziej wiarygodny historycznie opis ostatnich dni Jezusa. Według Jana Jezus umiera w dzień przed Paschą, w momencie, kiedy w świątyni zabijano baranki paschalne. To prawdziwy Baranek, który bierze na siebie grzech świata. Kiedy w Wielki Piątek staniemy w ciszy pod Krzyżem Pana, pomyślimy o jego heroicznym oddaniu woli Ojca. Pomyślimy o miłości do nas, tak wielkiej, że pokonała ludzki strach Jezusa. Pomyślimy o Tym, który według Bożego planu, poszedł na sąd i przyjął za nas wyrok potępiający, abyśmy mogli żyć.

Maturzyści V LO na Jasnej Górze...

5 marca 2012 roku odbyła się XIV Pielgrzymkę Maturzystów na Jasną Górę, której były słowa: „Kościół naszym domem”. W programie modlitewnego spotkania na Jasnej Górze była Eucharystia, Droga Krzyżowa oraz adoracja w kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej. Modlitwie młodzieży przewodniczył ks. bp Kazimierz Gurda.

V LO im. Ks. Piotra Ściegiennego reprezentowała grupa maturzystów w liczbie 214, których opiekunami byli katecheci ks. Waldemar Świątek, p. Marzena Lisowska i p. Piotr Kokocki. Z młodzieżą pielgrzymowali również wychowawcy i dyrekcja V LO.

W tym roku V LO przypadło w udziale przygotowanie oprawy liturgicznej Mszy św., rozważań do nabożeństwa Drogi Krzyżowej i adoracji. Jak każda pielgrzymka, również i ta miała określony cel. Maturzyści prosili dobrego Boga o pomyslnie zdanie egzaminów maturalnych i dostanie się na upragnione studia. Mimo, że na pielgrzymce było tak wiele młodych ludzi, można było wyczuć atmosferę wyciszenia i modlitwy. Jest niezwykle ważne, aby młodzież nie tylko polegała na własnych umiejętnościach, ale również potrafiła zaufać i powierzyć się Panu Bogu w obliczu podejmowanych ważnych życiowych decyzji. Wszyscy życzymy im jak najlepszych wyników maturalnych i właściwego wyboru życiowej drogi.

dkn Andrzej Wojarski

Tajemnica Wigilii Paschalnej

Czuwanie na cześć Pana...

Noc paschalną rozjaśnia zmartwychwstały Chrystus. Jest to naprawdę Wielka Noc, bo w niej przeżywamy w sposób sakramentalny, mocą Ducha Świętego, to najważniejsze wydarzenie w dziejach świata i ludzkości, jakim było przejście Jezusa ze śmierci do nowego życia przez zmartwychwstanie. Ta zbawcza tajemnica staje się dla nas obecna rzeczywiście tej nocy. Uobecniają ją przede wszystkim dwa sakramenty paschalne: chrzest i Eucharystia. Dlatego te sakramenty są ośrodkiem liturgii Wigilii Paschalnej. Cały zbawczy sens nocy paschalnej - to nowe życie w Chrystusie dostępne nam w świętych znakach światła - słowa - wody i uczt.

Znaczenie światła dostrzegamy pełniej w zestawieniu z ciemnością. Właśnie dlatego przepisy Kościoła postanawiają, że Wigilię Paschalną powinno się rozpocząć po zachodzie słońca. Na Liturgię Światła składa się błogosławieństwo ognia, zapalenie paschału, świec wiernych i oświetlenie kościoła. W ten sposób doświadczamy, jak „Światło Chrystusa” rozprasza ciemności grzechu i śmierci. Z Jezusem przechodzimy z ciemności śmierci do światła nowego życia.

Symbolikę światła i świecy paschalnej, a także znaczenie całej Wielkiej Nocy, tłumaczy nam także Orędzie paschalne śpiewane po wejściu do kościoła i jego oświetleniu: „*Jest to ta sama noc, w której niegdyś ojców naszych, synów Izraela, wywiodłeś z Egiptu i przeprowadziłeś suchą nogą przez Morze Czerwone. Jest to zatem*

Wigilia Paschalna 2010 - św. Józef

tem ta noc, która światłem ognistego stupa rozproszyła ciemności grzechu, a teraz ta sama noc uwalnia wszystkich wierzących w Chrystusa na całej ziemi od zepsucia pogańskiego życia i od mroku grzechów, do łaski przywraca i gromadzi w społeczności świętych. Tej właśnie nocy Chrystus skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani... Niech ta świeca poświęcona na chwałę Twojego imienia, nieustannie płonie, aby rozpraszyc mrok tej nocy. Niech jej płomień doczeka wschodu słońca, które nie zna zachodu, Chrystusa, Syna Twojego”.

Płomień światła jest również znakiem gotowości i czujnego oczekiwania. Dlatego zgodnie z bardzo dawną tradycją, ta noc powinna być czuwaniem na cześć Pana. Wierni posłuszni upomnieniu Ewangelii trzymając w rękach zapalone pochodnie, powinni być podobni do ludzi, którzy czekają na Pana, aby, gdy powróci, zastał ich czuwających i zaprosił do swojego stołu.

Ks. dr Grzegorz Kaliszewski

Rekolekcje Wielkopostne dla Dzieci i młodzieży - 21-23 III 2012

Środa - Czwartek - Piątek

godz. 9.00. - Młodzież V LO i Ośrodka Szkolno-Wychowawczego, młodzież gimnazjalna

godz. 11.00. - klasy I-III SP

godz. 12.30. - klasy IV-VI SP

godz. 16.30. - młodzież gimnazjalna

godz. 19.00. - młodzież akademicka pracująca i niepracująca

Moje rekolekcje...

W czasie Wielkiego Postu w każdej parafii odbywają się rekolekcje. Termin ten pochodzi od łacińskiego czasownika *recolo*, który oznacza zbieranie czegoś od nowa. Tak więc rekolekcje są czasem zebrania od nowa wszystkich tych rzeczy, które w jakiś sposób utraciliśmy, lub zaniechaliśmy pod wpływem naszego lenistwa, pychy, braku miłości do Pana Boga, ogólnie mówiąc z powodów naszych grzechów. Rekolekcje są czasem łaski, którą Chrystus - pierwszy Rekolekcjonista - pragnie wlać w nasze serca. Jednak w jaki sposób przeżyjemy ten czas zależy w bardzo dużym stopniu i od nas. Bo również i my możemy zachować się tak jak biblijni mieszkańcy Nazaretu. Oni czas łaski zmarnowali. Czy i my uczynimy podobnie?

Zastanawiając się nad tym, co jest potrzebne i pomocne w dobrym przeżyciu rekolekcji wpadł mi do głowy pomysł, który możemy nazwać zasadą 3 razy „O”.

Pierwsze „O”, to obecność (nasza obecność na rekolekcjach), która jest podstawą dobrego przeżycia tego świętego czasu. Drugie „O” to otwartość, która nie ogranicza się do samego słuchania nauk rekolekcyjnych, ale na głębszym ich rozważaniu i zachowywaniu w swoim sercu. I wreszcie trzecie „O”, czyli obrotność w znaczeniu umiejętnego zastosowania nauk rekolekcyjnych w swoim życiu. Niech zatem zasada 3 razy „O” pomoże nam w lepszym przeżyciu parafialnych rekolekcji wielkopostnych, a przy tym godnie przeżyć największą prawdę i tajemnicę naszej wiary, którą jest Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.

dkn Andrzej Wojarski

PROGRAM REKOLEKCIJI WIELKOPOSTNYCH DLA DOROSŁYCH - 25-30 III 2012

Niedziela 25 III 2012

- godz. 6.30. - Msza św. z nauką
- godz. 8.00. - Msza św. z nauką
- godz. 9.30. - Msza św. z nauką
- godz. 11.00. - Msza św. z nauką
- godz. 12.30. - Msza św. z nauką
- godz. 14.00. - Msza św. z nauką
- godz. 16.00. - Msza św. z nauką
- godz. 18.00. - Msza św. z nauką

Poniedziałek 26 III 2012

- godz. 6.30. - Msza św. z nauką
- godz. 9.00. - Msza św. z nauką
- godz. 10.00. - Nauka dla kobiet
- godz. 17.00. - Wystawienie
Najświętszego Sakramentu
(Adoracja i Różaniec)
- godz. 18.00. - Msza św. z nauką

Wtorek 27 III 2012

- godz. 6.30. - Msza św. z nauką
- godz. 9.00. - Msza św. z nauką
- godz. 10.00. - Nauka dla mężczyzn
- godz. 17.00. - Wystawienie
Najświętszego Sakramentu
(Adoracja i Różaniec)
- godz. 18.00. - Nowenna
do św. Józefa, Msza św. z nauką

Środa 28 III 2012

- godz. 6.30. - Msza św. z nauką
- godz. 9.00. - Msza św. dla chorych
starszych z namaszczeniem
Świętymi Olejami
- godz. 17.00. - Wystawienie
Najświętszego Sakramentu
(Adoracja i Różaniec)
- godz. 18.00. - Nabożeństwo do Matki
Bożej Nieustającej Pomocy,
Msza św. z nauką

Czwartek 29 III 2012

- godz. 6.30. - Msza św. z nauką
- godz. 9.00. - Msza św. z nauką,
po Mszy św. całodzienna
Adoracja Najświętszego
Sakramentu - **spowiedź**
- godz. 18.00. - Msza św. z nauką

Piątek 30 III 2012

- godz. 6.30. - Msza św. z nauką
- godz. 9.00. - Msza św. z nauką,
po Mszy św. całodzienna
Adoracja Najświętszego
Sakramentu - **spowiedź**
- godz. 18.00. - Msza św. z nauką
- godz. 19.00. - Droga Krzyżowa ulicami
Parafii. Zakończenie Rekolekcji
przy Krzyżu Misyjnym.

**W czasie rekolekcji spowiedź codziennie na Mszach św.,
a w czwartek i piątek przez cały dzień.**

Słowo Proboszcza.

W Uroczystość Zwiastowania Pańskiego 25 marca obchodzimy Dzień Świętości Życia. W tym dniu wiele osób podejmuje Duchową Adopcję Dziecka Poczętego. - Co to jest Duchowa Adopcja?

Duchowa Adopcja jest modlitwą w intencji dziecka, którego życie w łonie matki jest zagrożone. Trwa ona 9 miesięcy i polega codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej tj. Ojcze nasz, 10 Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców. Modlitwa codzienna:

Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą, proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko postanowili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

Zapraszam i zachęcam do podjęcia Duchowej Adopcji – pomóż ocalić życie – życiu zawsze TAK.

Proboszcz - Ksiądz Prałat Jan Itczyk.

INFORMACJA O KORESPONDENCYJNYM KURSIE BIBLIJNYM

Wydział Pedagogiczny Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie organizuje Korespondencyjny Kurs Biblijny. Celem kursu jest ułatwienie poznania i rozumienia Pisma Świętego. W kursie może brać udział każdy zainteresowany Pismem Świętym. Podstawowe informacje można uzyskać pod adresem:

www.kursbiblijny.deon.pl

bądź też pod adresem pocztowym:

ks. Zbigniew Marek SJ
ul. Zaskale 1 30-250 Kraków
„Kurs Biblijny”.

Zgłoszenia udziału w kursie można kierować na powyższy adres, albo adres elektroniczny:

zmarek@jezuici.pl

zmarek@ignatianum.edu.pl

Pod tymi adresami można też uzyskać dodatkowe informacje o kursie. Jego organizatorzy proszą o dołączanie do korespondencji listownej koperty z podanym adresem zwrotnym i naklejonym znaczkiem pocztowym.

Godziny paschalnych nabożeństw

Wielki Czwartek
- godz. 18.00
Liturgia Wieczery Pańskiej

Wielki Piątek
- godz. 12.00
**Droga Krzyżowa artystów
i ludzi nauki naszego miasta**

Wielki Piątek
- godz. 17.00
**Parafialna Droga Krzyżowa
Liturgia Męki Pańskiej i adoracja Krzyża**

Wielka Sobota
- od godz. 9.00 do 16.00
Poświęcenie pokarmów

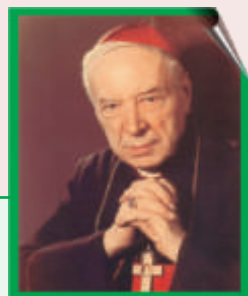

Wielka Sobota
- godz. 19.00
Wigilia Zmartwychwstania

Niedziela wielkanocna
- godz. 6.00
Rezurekcja - procesja i Msza św.

Wszystkim Parafianom
Radosnych Świąt
Zmartwychwstania Pana
życzy - Redakcja.

Myśli na Wielki Post:

„Ludzie postanowili, że Boga nie ma.

On jednak nie ma obowiązku stosowania się do naszych uchwał.”

„Każda prawdziwa miłość musi mieć swój Wielki Piątek.”

Kard. Stefan Wyszyński

Redakcja „W Rodzinie Józefa”

Odp. Ks. Piotr Klimczyk

25-545 Kielce, ul. Turystyczna 3

tel/fax 41-331-21-33, e-mail: gazeta@jozef-kielce.pl

strona parafialna: www.jozef-kielce.pl

numer kolejny: „*Zmartwychwstał Pan*” - 15 kwietnia 2012

koszt druku jednego egzemplarza 2 zł - Bóg zapłać za wszelkie wsparcie!!!